



Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Til

B e n d t B e n d t s e n s

M i n d e.

I n d b y d e l s e

til

en Sörgehöitid den 13^{de} Februar 1831.

ved



Naar Blikket hæver sig fra Graven, der nyligen lukkede sig over Stövet af en elsket Hedengang, da falder det tilbage paa de Minder, der betegne Dennes Bane; i Dvælen ved disse søger det en Tröst, som det kan bringe Hjertet. Og, var den Forevige ved vor Agtelse værd; besad han Alt, hvad der maa gjöre hans Savn varigt og hans Minde elskeligt: da finder Blikket Mere, end det troede at kunne søge: Ved Siden af det Veemod, hvormed Hjertet gjenkalder sig, Hvad den Bortgangne var, hæver sig en livligere Følelse, der paa de Efterladtes hele Kreds har en meer end lægende, — en i høi Grad heldbringende Indflydelse; thi den kalder til Liv og Daad paa den kraftigste, den ædléste Maade. Derfor ville vi, der nys stode om vor BENDTSENS Grav med Sorgens nedtyngende Følelse, ei skye den Dvælen i alvorfulde Erindringer, som en Tale til hans Minde i en Kreds af hans Lærlinge og Venner vil fremkalde; og som Indbydelse til en saadan Forsamling, der i een af den Hedengangnes fortrinlig elskede og værdige Disciple vil finde en Tolk af Mandens Værd og af vore Følelser for ham, udgaae disse simple Mindeblade. Lad dem stille flette sig i den Krands, som saa Manges Agtelse, Taknemmelighed og Kjærlighed have lagt paa BENDTSENS Grav! Hvad de indeholde, er et kort almindeligt Omrids af den Hedengangnes Liv, som den danske Litteratur-Tidende har optaget iblandt Nekrologerne over de udmærkede Mænd, hvis Tab i de sidste Tider saa ofte har vakt Danmark til fornyet Sorg, — samt en nøiere Udsigt over en Deel af hans Virken for Fædrelandet.

BENDT BENDTSEN er födt den 3^{die} Februar 1763 i Frederiksborg, ved hvis latinske Skole hans Fader, Magister POUL BENDTSEN, var Rector. Hans Moder var ANNA GJERTRUD SIMONSEN. Paa det Omhyggeligste forberedt af sin Fader, sattes han, henvend 12 Aar gammel, i Skolens överste Klasse, hvorfra han 1780 i September blev dimitteret til Universitetet. Her erholdt han ved Examen Artium offentlig Udmærkelse, og

det tilfaldt ham at holde den saakaldte Gratiarum actio, som han foredrog i en Tale paa latinske Vers. Efterat han i næste Aar havde underkastet sig den philosophiske, og i Slutningen af 1782 den saakaldte store philologiske Examen, tog han den 12 April 1785 den theologiske Embedsexamen. I alle disse Examina erholdt han Charakteren Laudabilis. Som Alumnus paa Borchs Collegium, paa hvilket han nu fik Plads efter hidindtil at have havt Communitets- og Regents-Stipendierne, forsvarede han den 20 December 1786 en Disputats (Dissert. de παρουσία του Χριστου partic. prim. 24 p. 8). Den følgende Tid fra Marts 1787 til October 1789 tilbragte han, i Forening med flere lærde Landsmænd, i Göttingen, hvor han, der dengang ventede sin tilkommende Virkekreds i den geistlige Stand, — ligesom han ogsaa allerede 1787 havde holdt sin Dimis-Prædiken med det samme Held, der ved Examina havde fulgt ham, — især studerede de forskjellige theologiske Discipliner og de orientalske Sprog, men tillige med Iver dyrkede den græske og romerske Philologie, saavel som endeel af Historiens Hjælpevidenskaber. Hans skrevne Hefter vidne om den stadige Flid, med hvilken han hørte Göttingens berømte Universitetslærere: *Michaëlis*, *Eichhorn*, *Spittler*, *Schleusner*, *Plank*, *Heyne*, *Gatterer*, *Feder*, *Meiners*, o. A., og hans Excerpter fra den Tid indeholde Resultater af en meget omfattende og ordnet Læsning. Mod Enden af sit Ophold i Göttingen skrev han for Magistergraden i Philosophien en Disputats (Specimen exercitationum criticarum in Veteris Testamenti libros apocryphos e scriptis patrum et antiquis versionibus, 144 p. 8), som han efter foregaaende lærdt Colloqium med *Michaëlis*, *Eichhorn* og *Gatterer* i bibelsk Philologie og Diplomantik forsvarede d. 14 Septbr. 1789, hvorpaa Magister-Værdigheden blev ham confereret d. 17 Septbr. s. A. Efterretning om hans Faders Sygdom havde bragt ham til at paaskynde dette Arbeide; Faderens Død i næste Maaned kaldte ham til Hjemmet, hvor de daværende Scholarcher ved Frederiksborg latinske Skole: Amtmanden, Geheimeraad *H. Levetzow*, Confessionarius, Dr. Theol. *Chr. Bastholm*, og Slotspræsten *A. I. Rehling*, ifølge den dem ved Skolens Fundats af 29 Marts 1630 tillagte Rettighed, udnævnte ham til Skolens Rector ved Bestallingsbrev af 28 Novbr. 1789, confirmeret af Kongen under 4de Decbr. s. A. Den 11te Januar 1790 blev han ved en Tale af Slotspræst *Rehling*, hvem denne Forretning af Confessionarius Dr. *Bastholm* var overdragen, indsat i det Embede, som han derqaa i 41 Aar indtil sin Død den 16de Decbr. 1830 paa saa værdig en Maade har bestyret. Kongen hædrede ham under 2den Januar 1811 med Prædicat af Professor, under 28de Januar 1813 med Dannebrogordenens Ridderkors. Af det kongelige danske Videnskabernes Selskab blev han 1823, d. 3 Jan., optagen som Medlem. Huuslige Glæder og 9 Børn skjænkede ham hans Ægteskab —

Bryllupsdag den 20de Septbr. 1792 — med *Anna Henriette Dorothea Goos*. Tvende Børn, den ældste Datter og den yngste Søn, bortrev Döden fra hans Fader-Omhu i Dec. 1824; men han oplevede at see sine to ældste Sønner som Præster, den tredie som Candidat i Philologien og — men for sildig — som Deeltager i Skolearbeidet, den fjerde nær ved Enden af Forberedelsen til theologisk Embedsexamen. Og — under sin hele — unge, men utrættelige — Vandring havde han i den lange Række af Aar seet de stedse uextende Kredse af Lærlinge slutte sig om ham med en barnlig Kjærlighed, der aldrig fuldere Maal er bleven nogen Lærer til Deel.

Og Hvad var BENDTSEN for sine Lærlinge? — Hans Disciple vidste ikke, — hans taknemmelige Discipel veed her ikke noget andet Navn, der fremstiller hans hele Forhold til de ham betroede Ynglinge, end *Faderens*. Faderlig var hans Styrelse af den sam omgivende Ungdom, faderlig hans Underviisning, faderlig hans Omhu for deres hele Vel. Ved Forsöget paa at skildre en Charakter, hvis Hovedtræk var Blidhed, og som forenede mild Overbæren med kraftig Fasthed, bramfri Simpelhed med ædel Værdighed, paatrænger sig levende Fölelsen af det for den ved Nekrologens Grændser indskrænkede Biograph Umuelige i at fremstille en saadan Charakters Eiendommelighed i skarpe og klare Omrids, da han kun formaaer at henstille Navne paa Egenskaber, mellem den egentlige Historiker, som Digteren, har det hele Maleri af Handlingsrækker og Situationen at udfolde for Læseren. Og en rigtig Skildring af BENDTSEN som Lærer vilde være uuelig uden Angivelse af de Træk, der overhovedet karakteriserede ham. Een og heel var hans Aand, — en Aand, for alle hvis Yttringer hiin Grundsætning: „*Omnia ad conscientiam, nil ad ostentationem*“, var den fælles Kilde. Uegennyttig, stille Virken uden Forfængelighed, ædel Opoffrelse for Andre, Glæde over enhver med Udvikling fremstræbende Aandsspire, — disse Træk med saa saare Meget, som de indbetatte, vare hos ham, som i Livet overhovedet, saaledes i hans Embedsliv i høi Grad fremtrædende. BENDTSENS Arbeidsomhed for Skolen var utrættelig. Hans Omsorg for Disciplenes høiere og mere omfattende Aandsudvikling viste sig iblandt Andet ved Indfølelsen af Udarbejdelser i Modersmaalet, af Underviisning i Tydsk og Fransk — for enkelte ogsaa i Udarbejdelser af latinske Vers og græske Stile — allerede i de første Aar af hans Rectorat, længe förend den nyeste Skole-Reform bestemte de förtsnævnte Fag som Læregjenstande. Punctlig var han i Skoletimernes lagttagelse og benyttede ogsaa før og efter disse ethvert beleiligt Öieblik til Beskjæftigelse med Skolearbejderne. Disciplenes Selvvirksomhed var ham en Gjenstand af stor Vigtighed; og syntes han maakee ogsaa at love sig for Meget af samme, da understöttede han den igjen ved de hen-

sigtsmæssigste Hjælpe midler, som af ham med utrættelig Flid gjentagne Gange udarbejdedes. Og som han ved Tillid fremkaldte den, saaledes nærede han den ved sin faderlige Behandling af Disciplene; ved denne blev Intet i det Lave, uden Hvad der ei kunde stige. Paa en eiendommelig Maade yttrede denne sig ved Bedømmelser, Opflötninger og Omflötninger; og Hvad der, som almindelig Regel, kunde synes at maatte mislykkes Skolemanden i Udövelsen, bragte BENDTSENS samlede Personlighed til Maalet. Dog — istedetfor at fortsætte denue Deel af BENDTSENS Charakteristik, der maatte synes blot at være en Opregning af den gode Skolemands Egenskaber overhovedet, dvæler jeg heller ved Betragtningen af et Træk, der kunde synes at have ladet ham i for høi en Grad forsmaa Benyttelsen af bekjendte Midler til Navnkundighed.

Stille og uden Bram henrinder Skolemandens Liv; fra de ænge Sale, til hvilken hans Virksomhed er indskrænket, gjenlyder i Verden Lidet mere, end den Stemme, der forkynder Udfaldet af den første academiske Examen. En ikke reen Stemme og usikker, dersom ene den skulde afgjøre Skolemandens Værd! Og dobbelt usikker jo mindre Indflydelse paa sig han tilsteder Fristelsen til at lytte ængstlig efter samme, — jo mere et høiere Hensyn besjæler hans hele Virken! Lettere bliver ham Arbeidet, der som Hensynet til hiin Stemmes Dadel er ham Nok til at unddrage den Vedholdende, med mindre Begavede sin omhyggelige Veiledning, — den Sædelige, men under Trangen Byrde Frygtomme sin Indvilligelse til Overgangen til den høiere Lærestalt. Letter bliver ham Arbeidet, — større den udvortes Løn, medens en næsten nødvendig Miskjendelse venter Skolemanden, der, under sin rene Bevidsthed, lytter til høiere Fordringers Bud. Om hans skarpe Blik i mangan Yngling, der maaskee ubemærket maa indtræde i Universitetets Forgaard, har skuet Spiren til den vordende — stille, men derfor ei mindregavnlig virkende, flittige, redelige Embedsmand; om han i mangt et Gemyt, hvis frygtomme Beskedenhed maatte lægge det Hindringer i Veien paa en Bane, hvor det til en Tid ei kunde andet end forvirres ved at være udsat for Bedømmelsen af en større Kred har seet Grund nok til at glemme Hensyn til egen Navnkundighed over den ædle Følelse at have aabnet en Værdig Banen: derom erfarer Verden Intet af de Beretninger, efter hvilke det er saa let at dømme, fordi de kunne tælles. Og — skuffedes end stundom denne ædle Tillid — thi hos den tænkende Mand er saadan Tillid kun af ædelt Udspring; — ~~søgte den stundum forgjæves at styrke det Svage, at hæve, Hvad der stod for lavt: —~~ ædel var dog den Aand, fra hvilken den gik ud; og de Grundsætninger, efter hvilke BENDTSEN i denne Henseende handlede, stode i nøieste Forbindelse med dem, der bragt

man til at see med Ligegyldighed hen paa saa Meget, som, hvor en höiere indvortes Nödvendighed fattes, ene kan bevæge Den, der dvæler ved Overfladen.

Et beslægtet Træk af Uegennyttighed i BENDTSENS Charakter var den Beredvilighed, med hvilken Adgangen til hans private Underviisning var aabnet for enhver Discipel, der kunde synes at behöve saadan nærmere Veiledning, medens den Værdige — sær Den, hvem Trang maaskee holdt tilbage fra at yttre Önsket, — var sikker paa at blive inddragen i den Kreds, der udfyldte BENDTSENS saare faae til Frihed efterladte Timer. I disse Timer — omkring det faderlige Arbeidsbord — fremelskedes i saa mangt et Gemyt en Dannelsesspire, hvis livelige Udvikling blev og maatte blive den eneste Gjenrjældelse.

Med Kjærlighed fulgte BENDTSENS Blik de fra hans Skole og Studerekammer udgangne Disciple paa deres fölgende Bane i Livet. Og som et Exempel paa den Varme, ned hvilken han fulgte deres Skridt paa samme, burde vel — tillige fordi samme ei var uden almindeligere Fölge for en Deel af Fædrelandets Literatur, — den fuldstændige Biographie ei forbigaae Handlinger, over hvilke Nekrologen over den blide BENDTSEN heller — med Gudenraths i Maanedsskriftet Iris for 1792 leverede Udsigt over endeel Borrichimernes Skjæbne — vil henile for at dvæle ved det, som det maatte synes, karakteristiske Træk, at BENDTSENS sidste Embedshandling — den 5te Decbr., da allerede det sidste Levvel til Nekrologens Forfatter laa paa hans Læber, — var Bestemmelsen af de Disciple, der burde nævnes som værdige til Indstilling om Erholdelse af Skolens Beneficiær — det begyndte Skoleaar.

Og Hvad der saaledes i BENDTSENS Embedsstilling, for hvilken hans Liv i Ordets sande Forstand var helliget og blev opoffret, maaskee stærkest traadte frem, det maatte ogsaa vise sig i enhver Livets Retning. Som *Menneske* fandt han intet Menneskehedens Anliggende fremmed for sig; Hvad der bebudede og bragte samme Held og Uheld, fyldte hans Sjæl med glad, — med smertelig Fölelse. Af sin Tænkemaade som *Borger* har han sit Lykönskingsdigt ved den höitidelige Kroningsfest paa Frederiksborg den 31 Juli 1815 nedlagt — man kunde kalde det — en Bekjendelse. I *Huuslivet*, i *Venskab* udtødede sig hans Charakters hele Elskværdighed, og Ingen har kjendt BENDTSEN, der ei saa ham leve og levede med ham i disse Forhold. Sine Börns Dannelse ledede han fra deres tidligste Alder; og — de samme Forhold, der lagde Kjærligheden i hans Sind for Dagen, maatte ogsaa röbe dets höie Kraft. Vi saae ham staae med dyb, inderlig Fölelse ved Randen af Graven, der i faae Dages Mellemrum dækkede to af hans Börn: — intet Skolearbeide blev forsömt. I fordoblet Arbeide, i Bevidstheden om opfyldt Pligt

sögte han Styrke; og der kunde han finde den. — Vaersom, men oprigtig i Raad fandt Vennen ham; sjælden — maaskee aldrig — erfarede denne, Hvad BENDTSEN i Stilhed havde virket for ham. Og, hvor Begges Anskuelse vare forskjellige, hvor Vennen behøvede Advarsel, Tilbageholdelse, der yttrede sig paa den meest eiendommelige Maade BENDTSENS Fasthed — formedelst Blidheden neppe mærket, men — med overtydende, ledende, bestemmende Styrke.

Som *Lærd* og *Videnskabsmand* havde BENDTSEN et Navn, der, tidligen erhvervet og erkjendt, ei behøvede mange Skrifter for at vedligeholdes. Til Udarbeidelse af større Værker var ham fra et Skoleliv, som det, hvoraf nogle Træk ere meddeelte, ei Tid tilovers; og ingen Forkjærlighed for dette eller hiint paatænkte Arbeide, intet Hensyn til Forøgelse af Forfatterhæder bragte ham til at unddrage Embedspligten sine Timer. Hans Deeltagelse i og for Andres Arbeider vilde et Udvalg af hans lærde Brevvexling lægge for Dagen; saaledes havde Gjenstande for fælles Interesse fremkaldt en stundum levende gjensidig Meddelelse mellem ham og Biskop *Münter*. Flere af Fædrelandets berømte Lærde raadførte sig ei sjælden med ham. BENDTSEN læste Meget, og hans Excerpter indeholde i overordentlig sammentrængt Korthed en stor Rigdom af Bemærkninger i de meest forskjellige Fag. Thi aldeles fjern fra den eensidige Forkjærlighed, som Man er saa tilbøielig til at vente hos den alderstegne Skolemand, var han ikke ligegyldig for nogen Green af den menneskelige Viden. Levende var hans Kjærlighed for den græske og romerske Philologie; men derfor følte han sig ei mindre tiltrukken af det Vigtige og Skjønne i den nyere Litteratur og i de egentlige Videnskaber. Hvis han af disse kunde synes at stille Mathematiken for lavt, da gjaldt denne hans Dom ei Videnskaben selv, men dens forventede Nytte for Aandsdannelsen hos Skoleungdommen, hvilken han efter Vidnesbyrd af Erfaring troede at maatte anslaae ringere, end Videnskabens *Væsen* synes at love. I Religionen fordrede han Klarhed i Begreberne; Mysticismens Dunkelhed syntes ham at skjule Meer, end Forvirring i Tænkningen. Han havde arbeidet meget Theologien; for Erkjendelsen — ogsaa blandt Fremmede — af hans anførte Inaugural-Dissertations Værd anfører — foruden Recensionerne — J. Baden et Beviis i *Kjöbenhavns Universitetsjournal* for 1799, S. 34. Indtil Skolens Reform i Aaret 1806 læste han, foruden alle øvrige Fag i den saakaldte Mesterlectie over naturlig og aabenbaret Religion samt Moral efter meget udførlige Dictata, der røbede dyb Kundskab i Theologie og Philosophie, forbunden med den Gave at træffe det for Skoleunderviisningen meest passende Valg. I Historien havde han udarbeidet Hjælpemidler, der gjorde Læsningen mere frugtbringende og for Disciplenæ lettere, end de bekjendte Lærebøger. Og ei alene i disse Fag

fulgte hans Blik de nyere Tidens Frembringelser; i hans høie Alder havde f. Ex. ogsaaanskrit-Sprogets Vigtighed fremkaldt hos ham en Beskjæftigelse, som han beklagede at kunne fortsætte. Blandt hans private Arbeider ere Samlingerne til det græske og romerske Sprogs Grammatik og Lexicographie af meget betydeligt Omfang. Hans trykte Skrifter ere — foruden de 3 forhen nævnte — følgende:

Fransk Syntax især til Brug for de lærde Skoler. 1810. 141 S. 8.

11 *Skoleprogrammer*, alle in 4to:

1. De pietate, inprimis literaria, C. Plinii Secundi. 1808. 14 p.
2. De natatione inprimis apud Romanos. 1809. 22 p.
3. De Stationibus Romanorum. 1810. 22 p.
4. De αὐταρχείᾳ τῆς ἀρετῆς πρὸς εὐδαιμονίαν. Comparatio Alexandri Aphrodisiensis et M. Tullii Ciceronis cum censura. 1811. 20 p.
5. Θρεπτρα Græcorum 1812. 29 p. (omarbejdet i Miscellanea Hafniensia T. 1. fasc. 1. p. 33—76.)
6. Dea Εὐρηνη. 1813. 28. p.
7. De fato inprimis Homero. 1815. 30 p.
8. Samothracia. 1816. 38 p. (omarbejdet i Miscell. Hafn. T. 1. fasc. 2. p. 91—138).
9. Pro authentia libri Lucianei de Dea Syria. 1817. 18 p.
10. De discrepantiis et mutationibus in rebus sacris, inprimis mysteriis Græcorum. 1817. 16 p.
11. Marmora mystica. Specimen primum. 1819. 19 p. (omarbejdet og sluttet i Miscell. Hafn. T. 2. fasc. 2. p. 283—338.)

I de følgende Aar afholdtes BENDTSEN ved de besværlige Embedsforretninger, vedvarende privat Arbejdet med Disciplene og en usikkrere Helbredsforfatning fra at meddele det Offentlige flere lignende Frugter af sin dybe Lærdom. Skulle der iblandt hans Skrifter, f. Ex. ved Reformations-Jubelfesten 1817, findes nogle, der kunne ansees værdige af ham bestemte til Trykken, da ville disse udkomme i Samlingen af hans Opuscula, hvis Udgivelse af hans Disciple er forberedt. BENDTSEN ønskede at lægge den sidste Haand paa disse Arbejder; og af hans usvækkede Livelighed og Kraft havde vi lovet os at være tilovers for denne Syssel, for Skolen og Fædrelandet. Haabet lod os see hans 50-aarige Embedes Jubilæum imøde; — fra Festligholdelsen af hans 50aarige Studentliv i September 1830 holdt hans Ulyst til alt Opsigtvækkende hans Disciple tilbage. Skolens sædvanlige Fsteddag, den 3die Februar, var i det sidste Aar, under BENDTSENS Sygdom, foregaaen i ængstelig Stillehed; med festlig Glæde saae vi ham den 12te Marts igjen i Virksomhed, og ved Mindefesten for de forløbne 200 Aar siden Skolens Fundations-Dag, den 29 Marts, flokkede ældre og yngre Disciple sig om BENDTSEN med Ønsker for deres lærers kommende Dage og med et Haab, som den følgende Sommer syntes at styrke. Den kom Efteraaret med trykkende Byrder og Sorger. Og det er med en tung Følelse, at vi böie os for Almagts Villie, der böd, at den blideste Mands sidste, endnu kraf-

dig kjæmpende Öieblikke, formørkede ved Sjæls- og Legems-Smerter, ei skulde være de trætte Oldings stille Henslumren til den Hvile, efter hvilken vi haabe en lysere Morgen. Dog — til dette Haab skal jo ogsaa efter Altstyresens Villie, som den største tilbageblivende Tröst, naar saa mangan anden omtages, den Erfaring henpege, at Lykken ei her neder er Dydens uadskillelige Ledsagerinde.

Blandt de henstillede Træk af B. BENDTSENS Liv har Nekrologen søgt at fremhæve det Eiendommelige i hans Embedsvirksomhed. Man pleier at spørge om Frugterne. Og sandelig — uden Frugt og Spor var hans 41aarige Embedsvirken ikke! Mangan brav Mand lagde i BENDTSENS Skole Grunden til sin hele Charakteers Dannelse; mangan en dygtig Videnskabs- og Embeds-Mand har kunnet sande den humane *Balles* Ord efter hans Skole-Visitats d. 12te Juli 1806, at det var „en ypperlig Skole for grundige Videnskaber og ædel Cultur.“ Vi kunne ei opregne alle Deres Navne, der have deet BENDTSENS faderlige Veiledning; mange af dem bortkaldte Familie-Forhold og den vevende Skjebne til andre Livssystemer, inden de kunde fra Skolen gaae over til Universitetet — nogle bortrev Döden, för de nærmede sig Maalet. Men de Mange staae tilbage a nævne, som af BENDTSEN ere blevne dimitterede til Universitetet; og skjönt Mange Vandring paa Livets Bane, er kommen til at gaae igjennem andre Egne, end den tidligere Leder havde tænkt, eller søgt at före dem, ville vi dog, saavidt mueligt, bemærke dere nærværende Stilling. Den fölgende Liste vil ei gjöre Fordring paa Fuldstændighed i denne Henseende. For Opnaaelsen af den historiske Sandhed vil det her ei være nödvendigt a saare Dem blandt de Nævnte, hvis Indtrædelse paa den academiske Bane begyndte mindre glimrende. Ved Mange har siden större Held, eller — hvad Mere er, — voxende Duglighed og Fortjenstfuldhed gjort det upassende at nævne Udfaldet af deres förste Skridt efter deres Skoleliv. Med Undtagelse derfor af Dem, hvem en allerede trykt Fortegnelse i *P. Bendtsens* historiske Efterretninger om den Kongelige lærde Skole i Frederiksborg 1822, S. 69 har nævnet som dimitterede af B. BENDTSEN med offentlig Udmærkelse:

1790. <i>Andreas Peter Meden.</i>	1798. <i>Jens Christian Fangel.</i>
1791. <i>Gottfred Henrik Bendtsen.</i>	1799. <i>Peter Als Bierring.</i>
1792. <i>Niels Kjær.</i>	1800. <i>Christian Raben.</i>
— <i>Conrad Christian Henne.</i>	1802. <i>Johan Frederik Schrum.</i>
1794. <i>Jacob Andreas Wille.</i>	1804. <i>Frederik Peter Jacob Dahl.</i>
1795. <i>Christen Henne.</i>	1814. <i>Jacob Andersen</i>
1797. <i>Knud Ramshärdt Örn.</i>	1820. <i>Johan Nicolai Madvig.”</i> —

anföres her kun de övriga Dimitteredes Navne og Stilling i Livet, eller Afgang, saavidt de mangelagtige Efterretninger have villet tillade det:

1790.

1	M arcus Clausen	Divisions-Chirurg. Död.
2	Emanuel Balling	Pakhuusforvalter ved den grønlandske Handel. Död 1829.
3	Johan Claus Goos	Cand. Philos.
4	Andreas Wiborg Schüdt	
5	Jacob Ferdinand Jochel	Död.
6	Peder Hans Münster	Dr. Theol., Biskop over Aarhuus Stift, Ridder af Dannebroke og Dannebrogsmænd. Död 1830.
7	Andreas Peter Meden	Præst til Skippinge paa Falster, R. af D.
8	Carl Christian Münster	
9	Erhard Münster	
10	Christian Friderich Berner	Etatsraad, Deputeret i det danske Cancellie, Ridder af Dannebroke. Död 1827.

1791.

11	P. G. Brammer	
12	Gottfred Henrich Bendtsen	Præst til Steenmagle og Steenlille i Sjælland.
13	Jens Schifter	Justitsraad, Stempelpapiirs-Forvalter.
14	Knud Giandrup	
15	Albert Ludvig Gottlieb	
16	Peder Meden	

1792.

17	Peder Anton Christian Nörager	Præst til Vandborg og Ferring i Ribe Stift. Entlediget 1821.
18	Hermann Dominicus Keutel	
19	Peder Wilhelm Berner	
20	Nicolai Kiær	Cand. Theol. Död 1798.
21	Thomas Christian Ernst Withusen	Rector i Slagelse. Död 1822.
22	Christian Conrad Henne	Præst i Norge. Död 1800.

1793.

23	Johan Rehling	Justitsraad, Regjeringsraad i Ostindien, R. af D.
24	Ferdinand Ludvig Rötting	
25	Bendix Bendixen Rötting	Præst til Graven, Ulvig og Eidsfjord i Norge.
26	Jacob Hegelund Egerod	

1793.

27	<i>Johan Michaël Christian Betz</i>	Præst til Grevinge i Sjælland. Entlediget 1825.
28	<i>Johan Georg Nielsen</i>	
29	<i>Johannes Föns</i>	Præst til Feldballe og Nödager i Aarhus Stift. Död 1816.

1794.

30	<i>Niels Skive Sidelmann</i>	Död.
31	<i>Hermann Dominicus Beckmann Rehling</i>	Præst til Jydstrup og Valsölille i Sjælland. Död 1822.
32	<i>Jacob Andreas Wille</i>	Præst til Nötteröe og Tjömöe i Norge.
33	<i>Peter Ernst Lunde</i>	Död.
34	<i>Knud Christian Rosenkilde</i>	Skibspræst. Död 1807.
35	<i>Peter Nicolai Kruokow</i>	Præst til Hvam og Iivillhorn i Viborg Stift. Död 1825.
36	<i>Poul Johan Berner</i>	Residerende Capellan i Randers. Död 1822.
37	<i>Adam Anthon Frederik Schröder</i>	Præst til Nykjær paa Bornholm.
38	<i>Christian Henrik Ernst Hoffmann</i> ...	
39	<i>Frederik Joachim Abel</i>	Proprietær.

1795.

40	<i>Frederik Wilhelm Willemoës</i>	Dr. Med., Justitsraad, Stiftsphysicus i Aarhus Stift.
41	<i>Christian Friderik Willemoës</i>	Landmand.
42	<i>Friderik Anthon Dop</i>	Præst til Vaale og Undrumsdal i Norge.
43	<i>Anthon Henrik Mathiesen</i>	Philos. Dr., Præst til Hvedstrup og Flyng i Sjælland. Död 1823.
44	<i>Jens Faber Lähme</i>	Præst til Linnaa og Dallerup i Aarhus Stift.
45	<i>Frederik Ferdinand v. Nörager</i>	Capitaine ved andet Liv-Regiment.
46	<i>Christian Henne</i>	Præst til Mörke og Hvilsager i Aarhus Stift.

1796.

47	<i>Friderich Christian Wilhelm Goos</i> ...	Cand. Philos.
48	<i>Christian Alexander Platou</i>	Ansæt ved den grønlandske Handel. Död.
49	<i>Andreas Jörgen Glerup</i>	Bataillonschirurg. Entlediget.
50	<i>Johannes Schröder Bendtsen</i>	
51	<i>Wilhelm Andreus Hoffmann</i>	

1797.

- | | | |
|----|----------------------------------|--|
| 52 | <i>Adam Gottlieb Giede</i> | Kammerraad, Slotsforvalter ved Frederiksborg Slot. |
| 53 | <i>Matthias Svendsen</i> | Præst til Gyrstinge og Flinterup i Sjælland. Död 1820. |
| 54 | <i>Knud Ramshardt Örn</i> | Rector ved den lærde Skole i Skien i Norge. |

1798.

- | | | |
|----|---|---|
| 55 | <i>Friderich Holmsted Paludan</i> | Præst til Öllgod og Streluf i Ribe Stift. |
| 56 | <i>Jens Jacob Paludan</i> | Capitaine i Sö-Etaten, R. af D. |
| 57 | <i>Boe Boesen</i> | Adjunct ved den lærde Skole i Colding. Död 1824. |
| 58 | <i>Hans Rosenqvist</i> | |
| 59 | <i>Isaach Adrian</i> | Stud. Chirurg. Död. |
| 60 | <i>Jens Christian Fangel</i> | Præst til Tikjöv, Hornbek og Hellebek i Sjælland. |
| 61 | <i>Peter Reemcke</i> | Lieutenant. Död. |

1799.

- | | | |
|----|--|--|
| 62 | <i>Andreas Smith Magens</i> | Plantage-Eier i Vestindien. Död. |
| 63 | <i>Jörgen Henrich Berner</i> | Krigsassessor, Byfoged i Nykjöbing og Birkedommer i Dragsholms Birk. |
| 64 | <i>Friderich Christian Nielsen</i> | Advocat. |
| 65 | <i>Ove Rosenqvist</i> | |
| 66 | <i>Johan Henrich Lind</i> | |
| 67 | <i>Peter Als Bierring</i> | Död. |

1800.

- | | | |
|----|---------------------------------------|--|
| 68 | <i>Carl August Nielsen</i> | Stud. Chirurg. Död. |
| 69 | <i>Johan Jörgen Goos</i> | Examinatus Juris. Död. |
| 70 | <i>Adolph Friderich Pröet</i> | Regimentschirurg ved Trondhjemske Infanterie-Brigade. |
| 71 | <i>Jochum Jörgensen Lieungh</i> | Residerende Capellan til Vor Frelsers Kirke i Christiania. |
| 72 | <i>Jacob Morten Helmundt</i> | Copiist i Rentekammeret, Död 1802. |
| 73 | <i>Christian Raben</i> | Dr. Med., Landphysicus i Skien i Norge. Död 1817. |

1801.

- | | | |
|----|--|---|
| 74 | <i>Peter Eilert Madsen</i> | Amanuensis hos Liv-Chirurgus, Etatsraad Fenger. |
| 75 | <i>Hans Georg Diderich Adolph Rehling</i> .. | Lieutenant, Portcontrolleur i Kjöbenhavn. |
| 76 | <i>Carl Ludvig Joseph Seeboth</i> | Död. |
| 77 | <i>Hans Joachim Friderich Goos</i> | Lærer ved den lærde Skole i Frederiksborg. |

1801.

- 78 *Johan Friderich Schrum* Krigsassessor, By- og Herreds-Foged i Ringkjöbing.
Död 1830.
- 79 *Johan Henrich Reinhardt* Falden i Krigen 1813.

1802.

- 80 *Friderich Dakewalt Wamberg* Cantor ved vor Frelzers Kirke paa Christianshavn.
- 81 *Niels Christian Morville* Amtsforvalter for Viborg Amt og Forvalter for Coloni-
ererne paa Alheden.
- 82 *Julian Marius Bierring* Brigade-Auditeur ved förste Aggershusiske Infanterie-
Brigade.

1803.

- 83 *Sören Friderich Meyer* Död.

1804.

- 84 *Christen Hans Jörgen Dahl* Stud. Med. Död 1807.
- 85 *Frederik Peter Jacob Dahl* Overlærer ved den lærde Skole i Frederiksborg.
- 86 *David Gielleböl* Præst til Ringgive, Gadberg og Lindballe i Ribe Stift.

1805.

- 87 *Gerhard Giese Salicath* Præst til Haraldsted og Allindemagle i Sjælland.
- 88 *Christian Friderich Prahl* Regimentschirurg, Overlæge ved Christians-Pleiehuus i
Eckernförde. Död 1829.

1806.

- 89 *Christian Bagge Jensen* Ordineret Catechet i Horsens.
- 90 *Michaël Johan Lynge* Districtslæge paa Frederiksværk. Död 182*.
- 91 *Johan Friderich Falck* Lieutenant.
- 92 *Engelbreth Finne* Cand. Jur. Ansat i Norge.
- 93 *Mogens Bentsen* Lieutenant, Ansat i Norge.
- 94 *Jens Christian Fangel* Præst til Svaninge i Fyen.

1807.

- 95 *Johan Carl Christian Salicath* Præst til Jydstrup og Valsölille i Sjælland. Död 1818.
- 96 *Canutus Broust Wederkinch* Lieutenant.

1807.

97	<i>Friderich Leopold v. Blicher-Olsen</i> ..	Ritmester, Regimentsquartiermester ved Hans Kongl. Höihed Prinds Christian Fredøriks Regiment.
98	<i>Niels Christian Bendz</i>	Krigsassessor, Contoirchef under det danske Cancellie.
99	<i>Sören August Brüel</i>	Procurator.
100	<i>Otto Casper Valentin Wedel</i>	Præst til Aggersborg i Aalborg Stift.

1808.

101	<i>Hans Chistian Lorenzen</i>	Död.
-----	-------------------------------------	------

1810.

102	<i>Jens David Frederik Salicath</i>	Præst til Jydstrup og Valsölille i Sjælland.
103	<i>Jensenius Magnus Sommer</i>	Byfoged i Svanike.
104	<i>Johannes Stein Zoffmann</i>	Præst til Hersted-Öster og Hersted-Vester i Sjælland.

1811.

105	<i>Friderich Severin Lorenzen</i>	Landphysicus i Jarlsberg Grevskab i Norge.
106	<i>Christian Henrich Würzcn</i>	Copiist i Rentekammeret.
107	<i>Peter Gottman Henrich Ludvig Salicath</i>	Höiesterets-Advocat.
108	<i>Christian Lemøigh</i>	Stud. Jur. Död 1812.
109	<i>Jens Georg Lind</i>	Lic. Med., Stiftsphysicus i Viborg Stift.

1812.

110	<i>Poul Bendtsen</i>	Præst til Glumsöe og Bavelse i Sjælland.
111	<i>Wilhelm August Arctander</i>	Assistent i National-Banken.
112	<i>Leonard Abel</i>	Præst til Holmsland i Ribe Stift.
113	<i>Holger Fangel</i>	Dr. Med., Stadsphysicus i Fredericia.
114	<i>Christian Ditlev Fasting</i>	Præst til Ulsö og Braaby i Sjælland.
115	<i>Jörgen Gottberg Sommer</i>	Præst til Grindsted i Ribe Stift.

1813.

116	<i>Friderich Christian Appeldorn</i>	Personel-Capellan til Herfølge og Sædder i Sjælland.
117	<i>Peter Georg Bang</i>	Dr. Juris, Professor Juris ved Kjöbenhavns Universitet.
118	<i>Johan Henrich Adolph Ewertsen</i>	Bataillonschirurg, Districtschirurg i Frederiksborg.
119	<i>Peter Christian Stenersen Gad</i>	Anden residerende Capellan til Frue Kirke i Kbhvn.

1814.

120	<i>Thomas Mainvering Arthur Arctander</i> .	Præst til Sneiberg og Tjörning i Ribe Stift.
121	<i>Bagge Thausan Ussing</i>	Cand. Philos.
122	<i>Jacob Andresen</i>	Adjunct ved den lærde Skole i Slagelse.
123	<i>Laurits Gerhard Fasting</i>	Cancellie-Secretair, Cancellist i det danske Cancellie.

1815.

124	<i>Jörgen Rasbeck</i>	Residerende Capellan paa Læssøe.
125	<i>Carl Gottfred Lynge</i>	Cancellist i det danske Cancellie.
126	<i>Jörgen Schiwe</i>	Boghandler i Christiania.

1816.

127	<i>Peter Ludvig Ditlev v. Flindt</i>	Regimentsquartiermester og Auditeur ved sjællandske Landseneer-Regiment.
128	<i>Tage Algreen Ussing</i>	Notarius ved det juridiske Facultet ved Universitetet i Kjöbenhavn og Cancellist i det danske Cancellie.
129	<i>Jörgen Gad</i>	Præst til Österöe paa Færöerne.
130	<i>Hans Nannestad</i>	Præst til Skallerup i Aalborg Stift.
131	<i>Hans Wilhelm Frydendahl</i>	Stud. Juris.
132	<i>Nicolai Ulrich Krossing</i>	Cantor til Citadellet Frederikshavns Kirke.
133	<i>Hans Marius Svane</i>	Cand. Juris. Död 1829.
134	<i>Lars Winslöw</i>	Præst paa Scierö.
135	<i>Morten Joachim Ferdinand Svanenskjold</i>	Fuldmægtig i Kjöbenhavns Politieret.

1817.

136	<i>Carl Fasting</i>	Forstcandidat.
137	<i>Jörgen Kofoed</i>	Landmand.
138	<i>Laurits Peter Larsen</i>	Præst til Louns og Alstrup i Viborg Stift.
139	<i>Conrad Albert Rafn</i>	Præst til Nordrup og Farringlöse i Sjælland.
140	<i>Christian von Berner</i>	Regimentsquartiermester ved Kronens Regiment til Fods.
141	<i>Johan Peter Petersen</i>	Districts-Commissair ved Kystpolitiet.
142	<i>Christen Pram Gad</i>	Præst til Thorshavn paa Færöerne.
143	<i>Hans Görup Holst</i>	Præst til Liörslöw og Örding i Aalborg Stift.
144	<i>Hans Pedersen West</i>	Adjunct ved den lærde Skole i Rönne.
145	<i>Carl Friderich Hassenfeldt</i>	Præst til Vellinge i Ribe Stift.

1818.

46	<i>Andreas Jørgen Bendtsen</i>	Præst til Thorsted og Hover i Ribe Stift.
47	<i>Gerhard Peter Brammer</i>	Lic. Theol., Præst til Suedsted og Nørhaa i Aalborg Stift.
48	<i>Niels Peter Rasmussen</i>	Personel-Capellan til Ölstykke i Sjælland.
49	<i>Peter Andreas Lynge</i>	Cand. Theol.
50	<i>Johan Henrich Maahr</i>	Kjøbmand i Hilleröd.
51	<i>Carl Holger Visby</i>	Residerende Capellan til Vor Frelsers Kirke paa Christianshavn og Præst til Tugt-, Rasp- og Forbedrings-Huset.

1819.

52	<i>Michaël Henrich Ludvig Dahlerup</i> ..	Præst til Vindblæs og Dalbyovre i Aarhus Stift.
53	<i>Peter Nicolai Reith</i>	Stud. Theol.
54	<i>Johan Angel Sørensen</i>,	Præst til Sönder-Omme og Houen i Ribe Stift.
55	<i>Carl Wilhelm Langberg</i>	Stud. Philol., constitueret Adjunct ved Frederiksborg lærde Skole 1824—1829.
56	<i>Andreas Peter Berggreen</i>	Cand. Philos., Musiklærer.
57	<i>Niels West. Hoffmeyer</i>	Cand. Juris.
58	<i>Carl Wilhelm Lange</i>	Auditeur ved förste jydsk Infanterie-Regiment.

1820.

59	<i>Gustav Christian Nicolai Borch</i>	Personel-Capellan til Birkeröd i Sjælland.
60	<i>Peter Stagemeier Ussing</i>	Cand. Chirurg.
61	<i>Henrich Rudolph Buchhave</i>	Personel-Capellan til Dalby og Stupperup i Fyen.
62	<i>Ludvig Feilberg</i>	Personel-Capellan til Glostrup i Sjælland.
63	<i>Johan Nicolai Madvig</i>	Dr. Philos., Professor i det latinske Sprog og i den latinske Litteratur ved Kjöbenhavns Universitet.
64	<i>Wilhelm Nicolai Adrian</i>	Cand. Philos., Skolelærer.

1821.

65	<i>Carl Henrich August Bendtsen</i>	Cand. Philol., constitueret Lærer ved den lærde Skole i Frederiksborg.
66	<i>Christen Heiberg Jespersen</i>	Copiist i General-Toldkammeret.
67	<i>Hans Anker Jespersen</i>	Cand. Theol.
68	<i>Thomas Nicolai Nielsen</i>	Præst til Deyberg og Hanning i Ribe Stift.

1822.

169	<i>Hans Peter Bisted</i>	Cand. Theol.
170	<i>Sören Brøndsted Aschlund</i>	Har været Missionair i Grönland
171	<i>Carl Adolph Köbke</i>	Cand. Theol.
172	<i>Poul Christian Holm</i>	Copiist i Statsgjælds-Contoiret.
173	<i>Knud Eshild Möhl</i>	Præst til Zions Menighed i Tranquebar.
174	<i>Henrich Lewetzow Dahlerup</i>	Cand. Juris, Volontair i det danske Cancellie.
175	<i>Laurits Christian Ludvig Lassen</i> ...	Cand. Theol.
176	<i>Ernst Henrich Holst</i>	Personel-Capellan i Storeheddinge.
177	<i>Johan Christian Bröns</i>	Cand. Philos.
178	<i>Georg Arnold Arntz</i>	Cand. Chirurg., practiserende Læge i Frederiksborg
179	<i>Bertel Michaël Rosted</i>	Skuespiller.

1823.

180	<i>Friderich Christian v. Haven</i>	Stud. Theol., constitueret Adjunct ved den lærde Skole i Frederiksborg 1825—1828.
181	<i>Samuel Anton Sölling</i>	Stud. Theol.
182	<i>Wilhelm Öllgaard</i>	Stud. Theol.
183	<i>Georg Thaning</i>	Cand. Theol.
184	<i>Andreas Thaning</i>	Cand. Theol.

1824.

185	<i>Christian Hieronymus Hübner</i>	Cand. Theol.
186	<i>Isaach Marius Bendtsen Gad</i>	Cand. Theol., Adjunct ved den lærde Skole i Wordingborg.
187	<i>Henrich Christian Lemvig</i>	Cand. Juris.
188	<i>Niels Peter Petersen</i>	Landmand.
189	<i>Jörgen Gottfred Petersen</i>	Cand. Theol.
190	<i>Wilhelm August Göröling</i>	Cand. Philos.
191	<i>Carl Friderich Wilhelm Sarauw</i>	Cand. Juris, Procurator i Vestindien.
192	<i>Knud Bille Sonnesen</i>	Personel-Capellan til Høie-Taastrup i Sjælland.
193	<i>Edvard Gudmand August Hindberg</i> ..	Cand. Theol.

1825.

194	<i>Ludvig Bendtsen</i>	Stud. Theol.
195	<i>Christian Georg Dahlerup</i>	Stud. Theol.

1825.

6	<i>Peter Willemoës Becker</i>	Cand. Theol.	
7	<i>Ernst Henrich Arctander</i>	Stud. Juris.	
8	<i>Jörgen Laurits Schou</i>	Cand. Theol.	Död 1830.
9	<i>Wilhelm Henrick Hahn Visby</i>	Cand. Theol.	

1826.

0	<i>Hans Adolph Sölling</i>	Stud. Theol.	
1	<i>Carl Wilhelm Reith</i>	Stud. Theol.	
2	<i>Frits Sannom</i>	Stud. Med.	
3	<i>Nicolai Peter v. Haven</i>	Stud. Theol.	
4	<i>Christian Linde Holst</i>	Stud. Theol.	
5	<i>Erik Worm Begtrup</i>	Stud. Theol.	

1827.

6	<i>Bolle Hermann Mörch</i>	Stud. Philol.	
7	<i>Carl Ludvig Iensen</i>	Stud. Theol.	
8	<i>Carl Christian Lund</i>	Stud. Theol.	

1828.

0	<i>Carl Edvard Rotwitt</i>	Stud. Juris.	
1	<i>Edvard August Dahlerup</i>	Stud. Med.	
2	<i>Nissenius Claus Wedel</i>	Stud. Theol.	
3	<i>Carl Ferdinand Emil Engel</i>	Stud. Theol.	
4	<i>Carl Otto Sandberg</i>	Stud. Juris.	
5	<i>Just Peter de Fontenay</i>	Stud. Juris.	
6	<i>Friderich Emil Hansen</i>	Stud. Theol.	

1829.

7	<i>Niels Peter Cruusberg</i>	Stud. Theol.	
8	<i>Hans Wilhelm Riber Nielsen</i>	Stud. Theol.	
9	<i>Jens Wilhelm Leth</i>	Stud. Theol.	

1830.

0	<i>Johan Anton Frederik Wilhelm Petersen</i>		
1	<i>Jörgen Scheel Meyer</i>		

1830.

221	<i>Johan Frederik Schröder</i>
222	<i>Martin Julius Görling</i>
223	<i>Martin Arntz</i>
224	<i>Jörgen Ditlev Hansen</i>
225	<i>Christian Frederik Nicolai Reinhard</i> .
226	<i>Frants Carl Edvard Reinhard</i>

B. BENDTSENS Disciple og Venner være disse Mindeblade helligede, der indeholde Blik paa den Mands Levnet, ved hvem deres Sjæl hang! De ere fremkaldte ved Hjertets Trang til at dvæle ved en elsket Lærers og Vens Minde. Og de skulle indbyde haasamtlige Disciple og Venner til en Mindehöitid Söndagen den 13de Februar om Aften Kl. 6 i vor Skoles Locale, der i Dag — den saamange Disciple saa kjære Dag — ved en Gave til Skolen af Höiesterets-Advocat *P. G. H. L. Salicath* — er blevet prydet med den afdöde elskede Lærers Billede. Efter en Cantate af Cantor *N. U. Krossing*, componeret af Cand. *A. P. Berggreen*, vil en Tale af Dr. Philos., Professor *J. N. Madvig* tollövare Fölelser ved vor BENDTSENS Minde.

Og Eder, I Ynglinge! hvis Skridt den faderlige B. BENDTSEN ei længer skulle lede, — Eder vinker hans Minde frem paa Banen til kraftig, mandig Anstrængelse. Til Arbeide for hans Hæder vinker den Eder, — Eder fornemmelig, der i længst Tid have nydt hans Underviisning, og hvis Evner og Flid i Forening havde lovet ham i dette Aar en Höst, som nogle af de foregaaende Aar nægtede ham, — Dig, *Otto Frederik Kyde!* Dig, *Carl Emil Dahlerup!* Dig, *Ole Ludvig Emil Smith!* Dig, *Johan Frederik Wedel!* Dig, *Christian Frederik Begtrup!* Dig, *Carl Matthias Theodor Schütz!* Dig, *Ernst Albert de Fontenay!* Dig, *Frederik Weilbach!* Til Eder og Hvo der ellers maatte kunne slutte sig til den vakkre Skare paa dens Fremilen mod det vinkende Maal, — I der Opfordringen fra BENDTSENS 30aarige Discipel. Eders Dannelses Bygning skal en aanden Haand fuldende; men Ham, der lagde Grunden, — Ham, ved hvis ufortrödne Arbeide det Grundlagte steg sin voxende Skjönhed imöde, — Ham gjælder Krandsen, dtil Höst skal vidne om Arbeidet. Eder Ynglinge! besjæle Tanken om, at I arbeide paa BENDTSENS Hædersminde!

Frederiksborg, den 3^{die} Februar 1831.